

Ο οικονομικός «πατριωτισμός» και η θηριώδης βλακεία

Σε εποχές παροξυσμού της καθεστωτικής βλακείας, όπως είναι φυσικό, ακούς και τα γλοιωδέστερα, αλλά και γελοιωδέστερα πράγματα.

Τα όσα ακούμε και όσα διαβάζουμε καθημερινά από τους «παραγωγούς» και τους «μεταπράτες» της βλακείας (ΜΜΕ) σου φέρνουν παραζάλη. Είναι απίστευτη η αποχαλίνωση του γελοίου και της φαυλοληθιότητας.

Φυσικά, κανείς δεν αμφέβαλε, ότι το ανέκδοτο της δεκαετίας, αν όχι του 21ου αιώνα, θα το ξεστόμιζε ο πρωθυπουργός της Ελλάδας. Ο «ξένος», με την Ελλάδα, εγκέφαλός του, σε συνδυασμό με την καχεκτική «πολιτική του διάνοια» και τον παροξυσμό της «πολιτικής» του ταραχής τον οδηγούσε στην εκστόμιση πολλών ανεκδότων το τελευταίο διάστημα. Όχι μόνο λεκτικών, όπως «το μηδέν εις το πηλήκιο» κ.λπ., αλλά πολιτικών ανεκδότων: «θα απολέσουμε την εθνική μας κυριαρχία», «η διαφθορά της Ελλάδας ευθύνεται για την κρίση» και πολλά άλλα παρόμοια της «τρομοκρατικής συνταγής» των ΗΠΑ...

Ωστόσο, σήμερα ξεπέρασε κάθε προηγούμενο και «κέντησε» στο στημόνι της βλακείας, το ανέκδοτο της δεκαετίας, ίσως και του 21ού αιώνα. Μας είπε λοιπόν ότι **τον σταματούν στο δρόμο οι άνθρωποι του μόχθου και του λένε ότι για να σωθεί η πατρίδα θυσιάζουν και τον μισθό τους!** Και με μελοδραματικό ύφος, ο πρωθυπουργός μας, εξήρε το μεγαλείο του «ελληνικού πατριωτισμού»!

Γιατί είναι το ανέκδοτο της δεκαετίας, ίσως και του 21ου αιώνα:

Πρώτον: Έχει περπατήσει ποτέ στο δρόμο ο Γιωργάκης και μάλιστα στις γειτονιές των ανθρώπων του μόχθου; Ιδιαίτερα αυτό τον καιρό κυκλοφορεί στους διαδρόμους του θεάματος, των Γραφείων των γραφειοκρατών της Ε.Ε., των

μηχανισμών των ΗΠΑ, των επιχειρηματιών και των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων. Εκεί συνάντησε τούς ανθρώπους του μόχθου;

Δεύτερον: Οι απόκληροι και οι άνθρωποι του μόχθου, αυτόν τον καιρό, κατεβαίνουν στους δρόμους ΜΑΖΙΚΑ και διαμαρτύρονται για τα εξοντωτικά κυβερνητικά μέτρα, ακόμα και οι ξεπουλημενένες συνδικαλιστικές ηγεσίες του κόμματός του. Γιατί δεν κατέβηκε στο δρόμο που διαδήλωναν οι άνθρωποι του μόχθου να κάνει «ζωντανό ρεπορτάζ» και να μη μας αραδιάζει παραμύθια για μωρά παιδιά;

Τρίτον: Ο ΓΑΠ, κρίνει το «πολιτικό δαιμόνιο» τού πιο πολιτικοποιημένου λαού του κόσμου (του ελληνικού) με τον πήχη της δικής του πολιτικής αναπηρίας και της αλαζονικής βλακείας του αμερικανικού κατεστημένου; Είναι δυνατόν να πουλάει «πατριωτισμό» αυτός στον ελληνικό λαό και να ταυτίζει το «ελληνικό πατριωτικό μεγαλείο» με τη θηριώδη βλακεία; Γιατί, ο άνθρωπος του μόχθου δεν έχει ΠΟΤΕ «δωρίσει» το μισθό του στην «πατρίδα» των κερδών και των δυναστών του, σε εκείνους που τον ξεζουμίζουν και του πίνουν το αίμα για να διαφυλάξουν και να αυξήσουν τα κέρδη τους, αλλά και να διαλύσουν παντελώς την πατρίδα του και την εθνική του υπόσταση. Τέτοια προσβλητικά περιφρονητική αντίληψη έχει ο Παπανδρέου για τον Έλληνα εργαζόμενο: Τον θεωρεί ολοκληρωτικά ηλίθιο!

Τέταρτον: Ο κύκλος της γλοιώδους γελοιότητας κλείνει με το να επικαλείται τον «πατριωτισμό» ο Παπανδρέου. Ποιος, ο Παπανδρέου που κυνηγάει αλύπητα και κάθε «εθνική μυρουδιά»; Εδώ παραδίδει την Ελλάδα στα υπερεθνικά κέντρα εξουσίας, συστηματικά και επιθετικά, διαλύει κάθε ιστό εθνικής υπόστασης, επικυρώνει πολιτικά την αλλοδαπή κατοχή της ελληνικής κοινωνίας και την ισλαμοποίησή της, θεσμοθετεί την κατασκευή εχθρικών μειονοτήτων για τον τεμαχισμό της Ελλάδας και πολλά άλλα, ΚΑΙ παρόλα αυτά τα εφιαλτικά έχει το απύθμενο και αβυσσαλέο θράσος να επικαλείται τον πατριωτισμό των Ελλήνων για τη διάλυση της πατρίδας.

ΑΝ όλα αυτά δεν αποτελούν το πλέον βλακώδες και εφιαλτικό ανέκδοτο της δεκαετίας, ίσως και του 21ου αιώνα, ΤΟΤΕ, πράγματι, οι λέξεις έχουν χάσει κάθε σημασία...

Υ.Γ. Και ένθερμος υποστηρικτής του «πατριώτη» ΓΑΠ, μας προέκυψε και ο «υπερπατριώτης» Καρατζαφέρης!

Τα ανέκδοτα και το γελοίο έχουν και τους κλόουν..

Σημείωση Π-Δ: Η κύκλος της γλοιώδους γελοιότητας δεν φαίνεται να κλείνει με τον «πατριωτισμό» που επικαλείται ο ΓΑΠ. Κάποιο άλλο σαΐνι-υπουργός (αν θυμάμαι καλά, ο Φίλιππος Πετσάλνικος) πρότεινε και την δημιουργία ταμείου, καθώς κάποιοι «πατριώτες» «παρακαλούσαν» να καταθέσουν προς βοήθεια, αυτά που ΔΕΝ τους περισσεύουν, αλλά δεν ήξεραν τον τρόπο! Να σε βιάζουν δηλαδή, και στο τέλος να δίνεις και φιλοδώρημα στον βιαστή σου!

Τί άλλο θ' ακούσουμε άραγες;...